

Diurnenge 17 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Jn 6,1-15): En aquell temps, Jesús se'n va anar a l'altra banda del llac de Galilea o de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles. Era a prop la Pasqua, la festa dels jueus. Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure la gran gentada que arribava al lloc on era, digué a Felip: «On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests?». De fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer. Felip li va respondre: «Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú». Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu: «Aquí hi ha un noiet que té cinc pans d'ordi i dos peixos; però què és això per a tanta gent?».

Jesús digué: «Feu seure tothom». En aquell indret hi havia molta herba i s'hi assegueren; només d'homes, eren uns cinc mil. Llavors Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren, i igualment repartí el peix. Quan tothom va quedar satisfet, va dir als seus deixebles: «Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res». Ells els van recollir i amb els bocins d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze cistelles: eren les sobres després d'haver menjat.

Quan la gent veié el senyal prodigiós que ell havia fet, començaren a dir: «Realment, aquest és el profeta que havia de venir al món». Jesús s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya.

«El seguia molta gent»

Mn. Pere CALMELL i Turet
(Barcelona, Espanya)

Avui, podem contemplar com es forja en el nostre interior tant l'amor humà com l'amor sobrenatural, ja que tenim un mateix cor per a estimar Déu i els altres.

Generalment, l'amor va obrint-se pas en el cor humà quan es descobreix l'atractiu de l'altre: la seva simpatia, la seva bondat. És el cas del «noiet que té cinc pans d'ordi i dos peixos» (Jn 6,9). Dóna a Jesús tot el que porta, els pans i els peixos, perquè s'ha deixat encisar per l'atractiu de Jesús. —He descobert l'atractiu del Senyor?

A continuació, l'enamorament, fruit de sentir-se correspost. Diu que «el seguia molta gent perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts» (Jn 6,2). Jesús els escoltava, els feia cas, perquè sabia que el necessitaven.

Jesucrist sent un poderós atractiu per mi i vol la meva realització humana i sobrenatural. M'estima tal com sóc, amb les meves misèries, perquè demano perdó i, amb la seva ajuda, segueixo esforçant-me.

Jesús «s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya» (Jn 1,15). Els dirà l'endemà: «Vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals prodigiosos, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats» (Jn 6,26). Escriu sant Agustí: «Quants n'hi ha que cerquen Jesús, guiats solament per interessos temporals! (...) A penes es busca Jesús per Jesús».

La plenitud de l'amor és l'amor de donació: quan es cerca el bé de l'estimat, sense esperar res a canvi, encara que sigui al preu del sacrifici personal.

Avui, jo li puc dir: «Senyor, que ens fas participar del miracle de l'Eucaristia: et demanem que no t'amaguis, que visquis amb nosaltres, que et vegem, que et toquem, que et sentim, que vulguem estar sempre al teu costat, que siguis el Rei de les nostres vides i dels nostres treballs» (Sant Josepmaria).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Senyor, saciats per la teva Eucaristia, desenvolupa en nosaltres el desig i la voluntat de seguir-te perquè nosaltres siguem dignes de rebre de tu la saviesa i l'experiència del teu aliment espiritual» (Sant Albert Magne)

-

«Segurament tenim algun talent, alguna capacitat ... Qui de nosaltres no té els seus “cinc pans i dos peixos”? Déu és capaç de multiplicar els nostres petits gestos de solidaritat i fer-nos participar del seu do» (Francesc)

-

«Molts jueus, i fins alguns pagans (...) van reconèixer en Jesús els trets fonamentals del ‘fill de David’ messiànic promès per Déu a Israel. Jesús va acceptar el títol de Messies (...), però no sense reserves, ja que, per a una part dels seus contemporanis, aquest títol era entès segons una concepció massa humana, essencialment política» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 439)